

Yaratmak İçin Yok Ettim Kendimi

"Yaratmak için yok ettim kendimi. Çeşitli oyuncuların çeşitli oyunlarını sergiledikleri boş sahneyim ben." Fernando Pessoa

Yakın ve uzak kalmadı. Soğuk ve sıcak artık yok. İlbahar ile sonbahar ise hızla eksiliyor. Buzlar suya, sular buhara dönüşüyor. Denizler karaya, karalar denize şimşek hızıyla koşuyor. Aşklar sevgisizlikle, sevgisizlikler aşkla anılıyor artık. İçtenlik soğuk demirin, soğuk demirler içtensizliğin adı halinde. Toplumculuk bireyciliğe, bireysellik bencilliğe, bencilik ise egoizmin içinde nefes alıyor.

Kum saati yan yatmış, akmayan bir gün gibi yana yıkıla kımıldamadan durmakta. Ayak baş, baş ise ayak olmuş.

Manda çıkmış söğüt dalına, bir türkü tutturmuş aşk yoluna, kimseciklerin haberi olmamış.

Uzak iklimlerin kurduğu tuzak haline gelen aşklar, umutsuzca kendi yalnızlıklarını çoğaltmakta. Sihirli değneklerine dokunanın elinde kalıyor lir ve ateşten gömlekleri hüznün.

Çünkü yaz geldi. Birdenbire, bir sabah suyunda kirpiklerini henüz kaldırmışken başucumuzdaki dağ yamaçları, birdenbire yok oldu her şey.

Yok olanların içinde biraz masal, biraz çocuk, biraz sen kokacaksın. En iyisi belki de uğrunda yok olunası bir kaç şiirle girmektir yaz.

Ne de olsa hepimiz boş bir sahneyiz...

1. şiirden bir gül getirdim sana / ülkemden günaydın / al kır ağzında / rengini dudaklarımın.

2. ne zaman bu sabah uyansam / bir daha ayılmak istemem senden / gördüğüm düşün içindeki her çocuk / kırmızı bir hüzündür çember çeviren / sabahtan beri sela sesi var / bugün de bir iyi insan öldü/zeytinlerin erken / kararından belli/gittin biliyorum / gelmeyecek hüznüm olacaksın / zeytinlerin geç / kanamasından belli.

3. bu müziği tanıyorum / gecenin hangi saatinde olursa olsun / tanır onu sardunyalırım / tanırım bana bu müziği tanıma /aşkını verdiğin için /şiirimi kurban ederim sana / geçen akşam da yanımdan geçiyordun / parmaklarının ucuna basarak aklımdan / o saat geldi başıma yeniden aklım / usulca kokunu salıyordun koynuma / ince beyaz boynunda mor sümbüller / günaydın dediler / günaydınlar büyüsün / kedilerle koyununda.

4. bilinenleri bilinmez kıl / bilinmeyenleri yaşa nefes nefese / izin ver gecenin ruhuna inmesine / rüyalarının peşinden git / götürdüğü yere / izin ver kalbinin gitmesine / her sokaktan sonra / yeni bir sokak bul / başı ebruli yazmalı / seni şiirler kovalamalı / elinde ışık demeti / saçlarında bir tutam suç olmalı.

5. ne zaman başlasa düşüm / orda yeniden üşüyorum / günleri de size bırakmayı düşünüyorum / dünden bugüne düşenleri / bir bir toplasam kalbimde adlarını / yetiştirsem buğdayın teninde onları / sokak aralarında sokak satıcıları / dize aralarında dize yapıcıları / selim desem levent koysam / bergama'da bütün sokak adlarını / yuvarlansam kale mahallesi'nden / dibeğine üç kemer'in / türküsü olsam dilinde / çingen ahmet'in / oysa ben bir elimde ateşi herakles'in / diğer elinde liri ölümün / bir dizinden maltepe'nin / diğer dizine nurhan'ın / büyür giderim tek başıma / çok inceler, incelikler başıma.

Halim Yazıcı